

พฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

Self-Discipline Behaviors of Students in The Demonstration School Faculty of Education Silpakorn University

วัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์^{1*} และวายุภักษ์ วงศ์ศักดิ์รินทร์²
Wanlapa Wongsakdirin^{1*} and Wayupak Wongsakdirin²

¹โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

6 ถนนราชมนฑราไคน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

²โรงเรียนเตรียมทหาร ตำบลศรีกระวาง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก 26110

¹The Demonstration School Faculty of Education Silpakorn University,

6 Rachamankanai Rd., Phra Pathom Chedi, Muang, Nakhon Pathom 73000

²Armed Forces Academies Preparatory School, Si Ka-ang, Banna, Nakhon Nayok. 26110

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยจำแนกตาม เพศ และระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 263 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนประชากร จำแนกตามเพศ และระดับชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .873 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับมาก 2. พฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียน เมื่อจำแนกตามเพศไม่พบความแตกต่าง 3. พฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรม วินัยในตนเอง นักเรียน

*Corresponding Author. E-mail: apple_pong@hotmail.com

Abstract

The study was survey research. The purposes of this research were 1) to study level of self-discipline behaviors of students. 2) to compare the self-discipline behaviors of students classified by gender and level of education. Samples were 263 students derived by stratified random sampling technique. Data were collected by questionnaire. Cronbach' alpha coefficients was .873. The data was analyzed by percentage (%), mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), One-Way ANOVA. The results found that: 1. Self-discipline behaviors for students at a high level. 2. Self-discipline behaviors for students as classified by gender were not statistical difference. 3. Self-discipline behaviors for students as classified by level of education with statistical significance at .05.

Keywords: Behaviors, Self-discipline, Students

บทนำ

ด้วยในสภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้ามาอย่างแพร่หลายในสังคมปัจจุบัน วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่เต็มไปด้วยพลัง มีความอยากรู้อยากลอง ต้องการความเป็นอิสระและมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย พฤติกรรมไม่เหมาะสมต่าง ๆ บางครั้งกระทำไปโดยไม่มีการไตร่ตรองหรือขาดการยั้งคิด ซึ่งช่วงวัยที่เป็นวัยรุ่นจะมีความรู้สึกว่าตนเองมีอิสระและสามารถดูแลตัวเองได้ รวมถึงเป็นวัยที่ชอบลองโดยเฉพะกิจกรรมที่เกิดความเสี่ยงชอบเรียนรู้แสวงหาสิ่งแปลกใหม่ (Thongdeers, 2009) วินัยในตนเองจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การมีวินัยในตนเองนอกจากส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับ นับถือชื่นชมจากบุคคลอื่น ๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัยในตนเอง (Srisa-ard, 2012) ในการพัฒนาประเทศมีความจำเป็นต้องพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพในระดับเยาวชนจนตลอดชีวิต เพื่อเป็นแนวทางสู่ความสงบเรียบร้อยของส่วนรวม ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคมดำรงตนอย่างมีความสุข เช่นเดียวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในการมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรม

ของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (Ministry of Education, 2008) จึงได้มีผู้กล่าวไว้ว่า ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลภายใต้การควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในระเบียบแบบแผนกฎเกณฑ์ของสังคม โดยเกิดจากจิตสำนึกของบุคคล และมีการควบคุมตนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สังคมยอมรับ และก่อให้เกิดความสุขความเจริญทั้งต่อตนเองและบุคคลอื่นในสังคม (Dong-anon, 2009)

วินัยในตนเองเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและสำคัญ ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเองไว้ว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง การเป็นผู้มีวินัยในตนเองและส่งเสริมให้เป็นคนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ทำให้เกิดผลดีต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของตนเอง (Thongdealers, 2009) นอกจากนี้คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองจึงเป็นสิ่งจำเป็นเช่นกันที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ดังที่ Kaew-udom (2007) ได้กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเองก็คือ ผู้ที่สามารถควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยบุคคลนั้นจะต้องมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สำคัญคือ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจจริง สามารถควบคุมตนเองได้ มีความอดทน ตรงต่อเวลา มีเหตุผล มีความเป็นผู้นำ และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ในระยะวัยรุ่นเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นวัยวิกฤต (Critical period) หรือวัยพายุบูแคม (Strom and stress) เนื่องจากการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตอย่างมาก มีปัญหาและมีความยากลำบากในการปรับตัว มีการเปลี่ยนแปลงมากและรวดเร็วในทุกด้านของพัฒนาการ ซึ่งเป็นช่วงปรับเปลี่ยนการเรียนในระดับมัธยมศึกษา วัยรุ่นทั้งหญิงและชายมักมีปัญหาเรื่องการปรับตัวเรื่องการเรียน เรื่องเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ในวัยรุ่นบางกลุ่มมีพฤติกรรมชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ ไม่ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม ไม่ชอบเข้าเรียน ชอบก่อวุ่น อาจเนื่องจากเด็กอาจมีปัญหาเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวหรืออิทธิพลกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้การเรียนตกต่ำได้เช่นกันและอาจทำให้สูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง มีปัญหาทางอารมณ์ตามมาเช่น อับอายเพื่อนฝูง ครู อาจารย์ และถูกแรงกดดันจากพ่อแม่อีกด้วย (Kaewkangwan, 2010)

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ สร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมโลก มีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย ให้โรงเรียนสาธิตเป็นสถานศึกษา วิจัย ปฏิบัติการตามทฤษฎีการศึกษา ตามภารกิจหลักในการจัดตั้งโรงเรียนสาธิต (Silpakorn University, Demonstration school, 2015) นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมในด้านการมีวินัยให้กับนักเรียนอย่างชัดเจน มีการกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับนักเรียน ระเบียบข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยเรื่องวินัยของนักเรียนโรงเรียนสาธิต เช่น นักเรียน

ต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนสาธิต นักเรียนต้องเป็นผู้มีมารยาทดีและมีสัมมาคารวะต่อครูอาจารย์และผู้มาเยี่ยมเยือนโรงเรียน นักเรียนต้องเป็นผู้มีความประพฤติดีและไม่กระทำการใด ๆ อันจะนำความเสื่อมเสียมาสู่โรงเรียนและส่วนรวม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน นักเรียนจะต้องมีความสามัคคีต่อกัน (Silpakorn University, Demonstration school, 2015)

จะเห็นได้ว่าโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีการส่งเสริมพัฒนาในด้านวินัยให้กับนักเรียนอย่างเข้มงวด กำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถประพฤติตนไปในทางที่เหมาะสมได้ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่น ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เช่น ขาดการควบคุมตนเอง ขาดระเบียบวินัย เป็นต้น มักเกิดเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงหลายอย่างทั้งเป็นไปในทางที่ดีและไม่ดี นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองเพื่อจะใช้ชีวิตในโรงเรียน ครอบครั้ว สังคมและประเทศชาติอย่างมั่นคง ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อที่จะแสดงถึงพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเป็นแนวทางในการส่งเสริมลักษณะการมีวินัยในตนเองให้กับเยาวชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรโดยจำแนกตามเพศ และระดับชั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 772 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 263 คน ซึ่งได้จากการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Silpa-jaru, 2009) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5 และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนประชากร จำแนกตามเพศและระดับชั้นของนักเรียน

ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศและระดับชั้นของนักเรียน

ระดับชั้น	ประชากร (คน)		กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ม.1	48	72	16	25
ม.2	39	80	13	28
ม.3	27	47	9	16
ม.4	42	111	14	38
ม.5	57	102	19	35
ม.6	45	102	15	35
รวม	258	514	86	177

หมายเหตุ : จำนวนนักเรียนชั้น ม.3 มีจำนวนน้อยเนื่องจากมีจำนวน 2 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน ซึ่งแบบสอบถามที่ได้เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) เกี่ยวกับเพศ และระดับชั้น และส่วนที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนและด้านการใช้ชีวิตประจำวัน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ในส่วนของแบบสอบถาม โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ
2. กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 ท่าน โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) แล้วนำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรคำนวณ จากนั้นผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้น ม.1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน

5. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .873

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 263 ชุด ไปเก็บกับนักเรียนระดับชั้น ม.1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้จากการสุ่มรายชื่อตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างตามรายชื่อที่ถูกสุ่มไว้ และรอเก็บแบบสอบถามทั้งหมดคืนด้วยตัวเอง และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์พร้อมลงรหัสและทำการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยสังคมศาสตร์ ซึ่งคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้ t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยใช้ (One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ทำการทดสอบหาความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe' test all possible comparison)

ผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 67.30 ที่เหลือเป็นเพศชายจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70

2. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้น ม.5 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 รองลงมาในระดับชั้น ม.4 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 รองลงมาในระดับชั้น ม.6 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 รองลงมาในระดับชั้น ม.1 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 รองลงมาในระดับชั้น ม.2 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และระดับชั้น ม.3 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้น ม.1-ม.6 มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างจัดเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปน้อยดังนี้ อันดับที่ 1 พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองด้านการใช้ชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) อันดับที่ 2 พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$)

4. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรโดยจำแนกตามเพศ และระดับชั้น ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวม จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ F-test หรือ One-Way ANOVA พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ต่อไป พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการมีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการมีวินัยในภาพรวม สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียน จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ F-test หรือ One-Way ANOVA พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียนที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ต่อไป พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ในด้านพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองด้านการเรียน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการมีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการมีวินัยในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการมีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการมีวินัยในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการณ์มีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการใช้ชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ F-test หรือ One-Way ANOVA พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการณ์มีวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ต่อไป พบว่า ในด้านพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองด้านการใช้ชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการณ์มีวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์มีวินัยในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการณ์มีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์มีวินัยในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการณ์มีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์มีวินัยในด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเอง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suphayaka (2009) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยและสถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 173 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .9023 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มีพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)

1.2 พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองด้านการมีวินัยในตนเองด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ซึ่งสอดคล้องกับ Yana-manomai (2014) ได้กล่าวถึงการมีวินัย หมายถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทางที่เหมาะสม โดยการกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้เป็นประโยชน์และไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบของสังคม ซึ่งการประพฤติตนเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเองนั้นทำได้หลายประการ เช่น การประพฤติตนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองตามคุณลักษณะที่ดีของนักเรียน ได้แก่ การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนในด้านการเรียน การส่งงานได้ตรงตามเวลา มีความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย มีความเพียรพยายาม มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองให้เป็นผู้มีความประหยัด และควบคุมตนเองไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขหรือยาเสพติด

1.3 พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองด้านการมีวินัยในตนเองด้านการใช้ชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suphayaka (2009) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยและสถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 173 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .9023 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น ม.1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ และระดับชั้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแตกต่างกันพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีเพศต่างกัน พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในภาพรวมไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yana-manomai (2014) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน

มีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีเพศต่างกัน พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในรายด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนและด้านการใช้ชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคล์เบอร์ก ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็มีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเอง และสามารถประพฤติปฏิบัติตนตามกฎระเบียบได้ไม่แตกต่างกัน เพราะพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่มีการปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กและวัยรุ่น แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นช่วงวัยรุ่น ต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น จึงมีการประพฤติตนไปในทางที่ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงส่งผลให้ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

2.2 จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองแตกต่างกันพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองทั้งในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Wedpan (2009) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการมีวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 2 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในภาพรวมและทุกด้านได้แก่ด้านการแต่งกาย ด้านการเข้าแถว การเดินแถว ด้านความรับผิดชอบ ด้านมารยาทและด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

พฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการมีวินัยในตนเองในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน 2 ด้าน ได้แก่

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ในการศึกษาคั้งนี้แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก ถ้ามีการปลูกฝังหรือจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน ก็จะทำให้นักเรียนมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นในระดับมากที่สุด ซึ่งการจัดกิจกรรมส่งเสริมวินัยในตนเองควรจัดให้เหมาะสมกับแต่ละระดับชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตัวแปรเพศ และระดับชั้น ซึ่งควรจะมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ผลการเรียน และสถานภาพของครอบครัว
2. ในการศึกษาคั้งต่อไปควรทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มโรงเรียนสาธิตอื่น ๆ เพื่อให้เห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน
3. ในการศึกษาคั้งต่อไปควรทำการศึกษารูปแบบในการพัฒนาการมีวินัยของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- Dong-anon, T. (2009). *Factors Affected on Self-Discipline of Mattayomsuksa 3, Students in Expansion Schools enrolled in Loei Education Service area office 2*. Master of Education. Department of Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Loei Rajabhat University. (in Thai)
- Kaewkangwan, S. (2010). *Developmental Psychology of Lifetime*. (9th ed.). Bangkok: Thammasat Publication. (in Thai)
- Kaew-udom, B. (2007). *A Study of The Relationships between Parents Status and Their Promotion of Student Self-Discipline at Nawaminthrachinuthit Suankularbwithayalai Pathumthani School*. Master of Education. Department of Education Administration, Faculty of Education, Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Ministry of Education. (2008). *The basic Education Core Curriculum B.E. 2551*. Bangkok: The agricultural co-operative federation of Thailand press. (in Thai)
- Silpa-jaru, T. (2009). *The research and the Statistic Data Analysis with Spss program*. (10th ed.). Bangkok: S. R. Printing Mass Product Corp. (in Thai)
- Silpakorn University, Demonstration school. (2015). *Student and Parents's Demonstration school manual book "Curriculum and Mission"*. Nakhonpathom: Silpakorn University Publication. (in Thai)

- Srisa-ard, B. (2012). The Discipline for self and reviewing Literature. *Journal of Evaluating Education, Mahasarakhama Rajabhat University, 17(1), 3.*
(in Thai)
- Suphayaka, C. (2009). *Self-Discipline Behaviors for students of faculty of education, Silpakorn University, Sanamjadra Campus.* Individual research for bachelor of Education (in Psychology and Guidance). Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai)
- Thongdealers, K. (2009). *Appropriated behavior in playing computer games among the third level education students in amphoe thamaung changwat kanchanaburi.* Master of Arts. Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai)
- Wedpan, R. (2009). *Disciplinary behaviors of the second level students enrolled in schools under the supervision of the office of the private education commission in Samutprakarn Educational Service Area Office 2.* Master of Education. Department of Educational measurement and evaluation, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University. (in Thai)
- Yana-manomai, A. (2014). *Disciplinary Behaviour on self for senior higher level Student of Joseph Upatham school, Nakhompathom Povince.* Individual Research for bachelor of Education (in Psychology and Guidance). Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai)